

המרכז הבינתחומי הרצליה

תיק משמעת מס' 43/2009 - החלטה א'
בעניין סטודנטית פלונית (להלן: "הסטודנטית")

24.1.2010
ט' בשבט תש"ע

החלטה

א. מבוא

1. התיק שלהלן מדבר בסטודנטית שסיימה את השנה הרביעית והאחרונה ללימודי משפט ומנהל עסקים בבית הספר למשפטים במרכז הבינתחומי ונמצאת כעת בהתמחות במשרד עורכי-דין (לאחר שקיבלה אישור התמחות כדין).

הסטודנטית הואשמה בכך שהעבירה לסטודנט אחר (**אלמוני**) את עבודת הבית המסכמת, שמשקלה 15% מהציון הסופי (להלן: "**העבודה**"), אשר הוכנה על-ידי חברתה הסטודנטית (**פלמונית**), בקורס "**שיווק במזרח הרחוק**" - בהנחיית ד"ר רון ברגר (להלן: "**הקורס**"). כאמור, העבודה הועברה לידי של אותו סטודנט אחר אשר העתיק אותה. בכך סייעה הסטודנטית לאחרון בהעתקת העבודה. מעשה זה מהווה, בין היתר, הפרה של סעיף 3(ב)(5) לתקנון המשמעת של המרכז הבינתחומי (להלן: "**תקנון המשמעת**") וכן הפרה של האמור בסעיף 7(ה) לתקנון הלימודים של המרכז הבינתחומי (להלן: "**תקנון הלימודים**"). פועל יוצא לסטודנטית יוחסו עבירות לפי **סעיפים 1), 2), 3), 4), 5), 6), 8), 11) ו- 17) לתקנון המשמעת.**

2. בדיון שנערך בפניי, בנוכחות גב' שיר פאר, רכזת ועדות המשמעת, ביום ה' – 29 לנובמבר 2009, ביום 11.1.2010 וביום 14.1.2010 נשמעו הקובלת הנכבדה, גב' אורלי שקד, והסטודנטית בעצמה ובאמצעות בא-כוחה, מר יואב פויזנר (להלן: "**בא-כוח הסטודנטית**") (יוער כי הדיון ביום 14.1.2010 נערך לבקשת הסטודנטית המיוצגת בהעדרה).

ב. דיון

3. **הקובלת הנכבדה חזרה על האישומים שעיקרם סיוע להעתקה של עבודת בית מסכמת על-ידי שליחתה במייל.**

4. **הסטודנטית מצדה ציינה כי –**

א.4.

"עשיתי את העבודה עם **פלמונית**. בערך שבוע וחצי ישבנו. עבודה על מאמר. ארבע שאלות. הגשנו עבודה למתרגלת במייל. יומיים אחרי זה **אלמוני** ביקש עזרה. התקשרתי **לפלמונית** להתייעץ. דיברנו דקה בטלפון. אמרה לי "**טוב תשלחי לו, אנחנו כבר הגשנו את שלנו**". יום אחרי זה ביקש שוב את העבודה. צריך עזרה. זו הייתה עבודה בזוגות שאפשר להגיש לבד גם. הוא נתן לי להבין שהוא מגיש לבד. **הנחתי שהוא עדיין לא הגיש... שלחתי לו את העבודה למייל והתקשרתי אליו והזהרתי אותו לא להעתיק.** הוא

אמר שברור. חודש אחרי זה קיבלנו מכתב תלונה". (ההדגשות שלי – א.פ.) (ע"מ 1-2 לפרוטוקול מיום 29.11.09).

ב.4. בהמשך הבהיר בא-כוחה של הסטודנטית כי דובר בעבודה קשה ומורכבת שהתבססה על מאמר באנגלית וכי מרשתו רק ניסתה לעזור לאותו חבר להבין את המאמר ולא סברה כי יעתיק את העבודה, כפי שאכן עשה.

ג.4. לגופו של אישום ביקש בא-כוח הסטודנטית לעשות שימוש בסיפא של דברי ועדת הערר הנכבדה (ד"ר הלל סומר יו"ר, ד"ר אורית טיקוצינסקי ומר ליאור רשף-דרעי) בתיק בעניינה של תלמידה **פלונית** (שעסק במקרה דומה מאוד במקרה שלפנינו) מיום 28 ביולי 2009, ז' באב תשס"ט (להלן: "**ועדת הערר**"), לפיהם –

"דומה כי העברת העבודה המוגמרת לחבר שטרם הגיש את עבודתו מהווה, לכל הפחות "עצימת עיניים" של המעביר בפני האפשרות שהמקבל ישתמש בעבודה שימוש אסור. עצימת עיניים זו מספיקה, כשלעצמה, על מנת להרשיע בעבירת הסיוע. מכאן, שכאשר מדובר בהעברה וולונטרית של העבודה לתלמיד אחר בטרם הגשתה בידי המקבל, יתקיימו לכאורה יסודות העבירה. רק בנסיבות מיוחדות ביותר שבהן המעביר נאלץ להעביר את העבודה מטעמים מותרים הניתנים להוכחה, ועשה – בנוסף – את כל שביכולתו לעשות על מנת למנוע מהמקבל שימוש לא ראוי בעבודתו, ניתן יהיה להגיע לתוצאה של זיכוי המעביר מעבירה של העברת עבודה שבה נעשה שימוש לצורך הונאה". (ע"מ 4, פסקה יב)(ההדגשות במקור)

לטענת ב"כ הסטודנטית, מרשתו עונה על הסיפא של דברי הועדה הנכבדת. **בלשונו** –

"גם המעתיק הודה שהיא (הסטודנטית – א.פ.) הזהירה אותו שלא יעתיק וגם אמרה לו בפירוש שהכוונה שיעזור בעבודה כדי להבין את המאמר באנגלית. היא הזהירה ואמרה זאת מספר פעמים. אין פה עצימת עיניים. היא אמרה לו שאינה מאשרת שימוש" (ע"מ 2 לפרוטוקול מיום 29.11.2009).

ד.4. עוד ביקש בא-כוח הסטודנטית, כי אעשה למחיקת שורה אחת מההחלטה בעניינם של שני הסטודנטים שהעתיקו את העבודה, הנוגעת למרשתו. כוונתו לאמירה לפיה הסטודנטית "**העבירה את עבודתה המוגמרת מבלי לומר דבר לחברתה**" - **פלמונית** - שותפתה לכתיבה. לדבריו, שנסמכו על עדותה של מרשתו, על מכתבה של **פלמונית** ועל הקלטה של שיחה בין השתיים, ברור באופן חד משמעי כי העבודה הועברה אך ורק לאחר שהסטודנטית נועצה בשותפתה - **פלמונית**.

5. לעניין אחרון זה ועוד בטרם דיון לגופה של האשמה אבקש להתייחס כאן ועכשיו. אכן במסגרת החלטתי בתיק 32/2009 מיום 13.10.2009 בעניינם של הסטודנטים להם הועברה העבודה ועל בסיס עדותם שלהם בלבד נאמר בסעיף 3 להחלטה כי -

"... הסטודנטים העתיקו חלקים נרחבים מעבודתן של שתי סטודנטיות אחרות מאותו המסלול, אשר אחת מהן, לבקשת הסטודנט, העבירה את עבודתן המוגמרת מבלי לומר דבר לחברתה. ייאמר, כי הדגישה בפני הסטודנט שלא יעתיק דבר" (ההדגשות שלי – א.פ.).

לבקשת בא-כוח הסטודנטית ולאור כלל הראיות שבפני כעת, הנני לקבוע כי האמירה המודגשת לעיל, אינה משקפת עוד את המציאות, כפי שזו נגלית לעיננו כעת בפרוס כלל העדויות מפי כל ארבעת המעורבים. פועל יוצא, יש לקבל את עמדת ב"כ הסטודנטית ולקבוע חד משמעית כי הסטודנטית העבירה את העבודה המוגמרת אך ורק לאחר ששוחחה בעניין עם חברתה (פלמונית) וזו לא אסרה זאת.

6. כעת לגופם של דברים. שמעתי את הצדדים עייני עיין היטב בכלל הראיות ובכלל החומרים והאסמכתאות שבאו בפני טרם הדיון ובמהלכו ומסקנתי היא כי הסטודנטית ביצעה את המיוחס לה וכי יש להרשיע אותה בהפרת כלל הסעיפים בהם הואשמה. בהקשר זה יובהר כי לא מצאתי אחיזה לטענת בא-כוחה, כי המקרה דנן עונה על אותן נסיבות מיוחדות ביותר להן נתכוונה ועדת הערר בהחלטתה המצוטטת לעיל.

אינני סבור כי די היה באזהרה שבאה מלפני הסטודנטית ובהנחיות שהנחתה את אותו סטודנט, שבסופו של יום העתיק את העבודה כמעט ככתבה וכלשונה. בהקשר זה בצדק שאלה הקובלת את הסטודנטית מדוע זה לא נקטה באמצעי זהירות נוספים, כמו למשל, העברת העבודה בקובץ PDF או בקובץ קשיח, שהרי באלה היה כדי להקשות במקצת על מלאכת ההעתקה. הסטודנטית השיבה כי –

"מדובר בחבר ללימודים. לא חשבתי שיעשה משהו רע. מבחינתי להזהיר אותו בטלפון זה האמצעי הכי טוב שיש. לא העליתי בדעתי שהוא יעשה כזה דבר. לא האמנתי שיעשה את זה. עשיתי את זה בעיקר בשביל השקט הנפשי שלי. לא באמת חשבתי שיעתיק. לא עלה בדעתי. בגלל זה לא הרחקתי לכת באיזה קובץ לשלוח אליו" (ע"מ 3 – 4 לפרוטוקול מיום 29.11.2009).

ייאמר כי לא שוכנעתי מתשובת הסטודנטית, אשר חזרה ארבע פעמים על כך שלא האמינה כי הסטודנט יעתיק. לו באמת רצתה רק לסייע לחבר ללימודים בהבנת המאמר באנגלית, יכולה הייתה לשלוח לו את חומרי הגלם הנוגעים לאותו המאמר בלבד או לשלוח לו אך ורק את אותם הקטעים מהעבודה הנוגעים למאמר. שליחת העבודה המוגמרת ועוד בקובץ לא מאובטח, מהווה מעשה חסר אחריות אשר עונה על היסוד הנפשי המתבקש לצורך ההרשעה בתיק זה.

יותר מכך, ועדת הערר קבעה כי "רק בנסיבות מיוחדות ביותר שבהן המעביר נאלץ להעביר את העבודה מטעמים מותרים הניתנים להוכחה, ועשה – בנוסף – את כל שביכולתו על מנת למנוע מהמקבל שימוש לא ראוי בעבודתו, ניתן יהיה להגיע לתוצאה של זיכוי המעביר..." (ע"מ 4, פסקה יב) (ההדגשות שלי – א.פ.). משמע נדרש היה כי הסטודנטית תוכיח שני תנאים מצטברים: א נסיבות מיוחדות ביותר להעברת העבודה – וכדבר הזה כלל לא הוכח. ב. ניסיון כן, אפקטיבי ורציני למנוע שימוש לא ראוי – ובהקשר זה כבר קבעתי כי אזהרות והנחיות אינן מספיקות.

7. טרם חתימת שאלת האשמה ומעבר אל שאלת הענישה הראויה במקרה זה, ראוי לחזור ולהדגיש את שנקבע לא מכבר בוועדת הערר לעניין חומרת מעשי העתקה הנובעים משליחת עבודות באצטלה חברית או אחרת -

"מתוך ראיית חומרת הדברים ונפוצותם, כמו-כן, ומתוך הכרה לחשיבות מניעת הסיוע להעתקה נקבעה בתקנון עבירה נפרדת של סיוע לאחר לעשות מעשה של "הונאה במצג שווא או בעבודת בית, כולל הפרה של הוראות הנוגעות לביצוע אותה עבודה" (סעיף 2(4) לתקנון). ויודגש: דיני העונשין הכלליים מאפשרים, בהתקיים נסיבות מסוימות, להעניש את המסייע לעבירה. ... בניסיון להרתיע מפני הסיוע להעתקה באמצעות העמדת עבודה לעיון, קבעו מוסדות המרכז הבינתחומי בסעיף 3(ב)(5) לתקנון עונש מינימום לנסיבות של סיוע שכלל מתן אפשרות עיון בעבודה או בבחינה. כדלקמן:

"ב. במקרים הבאים יטיל הממונה על המשמעת עונשי מינימום כדלקמן:

....

(5) סיוע לתלמיד אחר בהעתקה על ידי מתן אפשרות עיון בעבודה או בבחינה – הרחקה מלימודים במרכז לסמסטר"

קביעת עונש המינימום מלמדת על החומרה היתרה שבה רואה המרכז הבינתחומי את הסיוע באופן זה." (ע"מ 3 – 4, פסקה יא)(ההדגשות במקור)

ג. שאלת העונש

8. **הקובלת הנכבדה** בסוף הסופים וכשכל התמונה פרוסה לנגד עיניה, ביקשה להטיל על הסטודנטית את עונש המינימום הקבוע בתקנון המשמעת – הרחקה בפועל מהלימודים בבינתחומי למשך סמסטר א' תש"ע; כן ביקשה לעשות לביטול העבודה כקביעת תקנון הלימודים.

9. **ב"כ הסטודנטית** מצדו ביקש להימנע מפסילת העבודה בקורס אותו סיימה בהצטיינות בציון 96 (ראו מכתב מרצה הקורס מיום 26.11.2009). כן העביר לעיונו חומרים שונים המדברים בשבחה של מרשתו. ואכן עיון באותם החומרים מלמד על כי עסקינן במי שעשתה למען החברה במסגרות שונות של התנדבות ואף זכתה למכתב המלצה מראש המטה הכללי על שירותה הצבאי. לכל אלה יש להוסיף כי הסטודנטית הינה סטודנטית בעלת הישגים בלימודים וכי זו לה הפעם הראשונה והאחרונה בה היא חוטא במסגרת לימודיה בבינתחומי.

10. צר לי על הסטודנטית ועל שכמותה אשר נוטלים סיכון חמור במודע ולאחר מעשה מבקשים מחילה. "סוף מעשה במחשבה תחילה". המרכז הבינתחומי אסר במפורש את הפרקטיקה של העברת עבודות וביקש להרתיע בקביעת עונש מינימום חריף. זאת על-מנת להילחם מלחמת חורמה בתופעה הנפסדת של העתקת עבודות. מוסד אקדמי מצטיין חייב לעשות הכול על-מנת לשרש תופעות פסולות כהעתקות ועל הגופים האוכפים והשופטים ליתן את ידם לאותה מלחמה. 'על תלמידי המרכז להפנים כי המרכז הבינתחומי, אשר חרת על דגלו את הסיסמא "חרות ואחריות", רציני בכוונתו לפעול ליושר וליושרה בין כתליו" (דברי ועדת הערר, ע"מ 4, פסקה יד).

11. פועל יוצא ולאחר שקילת כלל השיקולים תוך האיזון המתבקש ביניהם, החלטתי לקבל את עמדת הקובלת ככתבה וכלשונה ולהטיל על הסטודנטית את העונשים הבאים:

1. פסילת העבודה. בהקשר זה יודגש כי תקנון הלימודים קובע בסעיף 7(ה) סיפא קטגורית כי "מובהר בזאת כי עבודה מוכנה שהועברה לסטודנט אחר, טרם הגשתה ונעשה בה שימוש לכתיבת עבודה אחרת או להעתקה – תיפסל".

2. הרחקה בפועל למשך סמסטר, כדרישת תקנון המשמעת – סמסטר א' תש"ע.

זכות ערעור כמפורט בסעיף 5א. לתקנון המשמעת.

החלטה זו תפורסם ללא ציון שמה של הסטודנטית ו/או כל פרט מזהה אחר, כולל שמות המעורבים האחרים.

עו"ד אסף פורת
הממונה על המשמעת

The Interdisciplinary Center Herzliya

Disciplinary File No. 43/2009 - Decision A
In the Matter of **Student A** – (Hereinafter: **The Student**)

January 24, 2010

Decision

A. Introduction

1. The Student finished her fourth and last year of Law and Business Administration at the School of Law of the Interdisciplinary Center and she is currently doing her apprenticeship at a law office (after receiving lawful approval).

The Student has been accused of sending another Student (Student B) her final homework assignment which constitutes 15% of the final grade (hereinafter: **“the paper”**), that she and her fellow student (Student C) prepared for the course **“Marketing in the Far East”** (hereinafter: **“the course”**) taught by Dr. Ron Berger. As stated, the paper was given to another Student who copied it. In this manner the Student aided another student in copying the paper. This act, inter alia, constitutes an infraction of clause 3(b)(e) of the Disciplinary Regulations of the Interdisciplinary Center (hereinafter: **“the Disciplinary Regulations”**) and an infraction of clause 7(e) of the Academic Regulations of the Interdisciplinary Center (hereinafter: **“the Academic Regulations”**). As a result the Student has been accused of offenses under clauses **2(a), 2(e), 2(f), 2(h), 2(k)** and **2(q)** of the Disciplinary Code.

2. The honorable Complainant, Ms. Orly Shaked, the Student representing herself and represented by Mr. Yoav Poisner (hereinafter: **“the Student’s Representative”**) were heard during the hearing held before me in the presence of Ms. Shir Peer, the coordinator of the Disciplinary Committee on the 29th of November, 2009, the 11th of January 2010 and the 14th of January 2010. (It is hereby clarified that the hearing held on January 14, 2010 was heard in the absence of the represented Student in accordance with her request)

B. The Hearing

3. **The honorable Complainant** repeated the accusation against the Student, i.e. aiding in copying on a final homework assignment by sending it by email.
4. **The Student** on her behalf noted that –
 - 4.a. “I did the work with **Student C**. We worked on it for about 1.5 weeks; work on an article, four questions. We sent the work to the Teaching Assistant by mail. Two days later **Student B** asked for help. I called **Student C** to consult with her. We spoke on the phone for one minute. She said to me **“Okay send it to him, we already handed ours in”**. The next day he again asked for the paper; needs help. The assignment was for pairs though it could be done alone. He made me believe that he was doing the assignment alone. **I assumed he had not submitted his... I sent him the paper by email and I phoned him and I warned him not to copy it. He said of course.** A month later we received the Complaint Letter”. (The bold print and underlines have been added by me – A.P.) (pages 1-2 of the Protocol of November 29, 2009).

- 4.b. Later the Student's Representative clarified that the assignment involved a difficult and complex task based on an article in English and that his client only tried to help the same friend understand the article and not to copy the assignment which he indeed did.
- 4.c. As for the question of the accusations, the Student's Representative asked to refer to the conclusion of the statements of the honorable Appeal Committee (Dr. Hillel Sommer, Chairman, Dr. Orit Tykocinski, Mr. Lior Reshef-Deri) whereby:

"It seems to me that sending the finished paper to a fellow student who has not submitted his paper constitutes, at the least "turning a blind eye" on the part of the sender, to the possibility that the fellow student receiving the paper would use it invalidly. The "turning of a blind eye" in this case is sufficient in itself, to convict the Student of aiding in an offense. Consequently, when the case involves voluntarily sending the paper to another student before the other student submitted his paper the elements of the offense apparently exist. Only under very special circumstances in which the sender had to send the paper for reasons which are permissible and this can be proven and in addition the Student did everything in his power to prevent the student receiving the paper from using it improperly we could conclude that an acquittal from the offense of sending a paper used for deceitful purposes would be warranted."

(p. 4, paragraph 1) (the bold print and underlining appear in the original text).

The Student's Representative claims that his client meets the criteria of the special case stated above in the excerpt from the Appeal Committee's decision. **In his words –**

"The copier also admitted that she (the Student – A.P.) warned her not to copy and also she explicitly told him that the intent was to help him with the assignment by helping him understand the English article. She warned him and said this several times. In this case there is no turning a blind eye. She told him that she does not permit him to use it." (p. 2 of the Protocol dated November 29.11.2009).

- 4.d. The Student's Representative also asked to erase a sentence from the decision in the matter of the two students who copied the paper, which concerns his client. His intention is to the statement stating that the Student **"sent the final paper without saying anything to her friend" – Student C** – her partner in writing the paper. According to the Representative if we rely upon his client's testimony, the letter from **Student C** and the taped conversation of the two, it is unequivocally obvious that the paper was sent only after the Student conferred with her partner – **Student C**.
5. I would like to relate here and now to the latter issue before going to the matter of the accusations at hand. Indeed in my decision in case 32/2009 dated October 13, 2009 in the matter of the students who received the paper and based on their testimony only, paragraph 3 of my decision states that:

"The Students copied extensive parts of the work of two other students from their study track whereby one of them, at the request of Student A, sent the final work of both of the students without stating to her friend that she did so. But we should note that she emphasized to Student A not to copy from the work." (The bold print and underlining are mine – A.P.).

As for the Student Representative's request and in light of the evidence before me, I hereby determine that the statements emphasized above, **no longer** reflect reality, as revealed to us after reviewing all the evidence from all four of the Students involved. Consequently, the Student Representative's viewpoint in reference to this point is accepted and we hereby unequivocally determine that **the Student sent the final paper only after discussing the matter with her fellow student (Student C) who did not forbid it.**

6. Now, for the matter at hand. I heard the parties' testimonies, carefully reviewed all the evidence including the material and references brought to me before and during the hearing and my conclusion is that the Student did commit the offenses and she is hereby convicted of infracting the offenses under the clauses of which she has been accused. In this context I would like to clarify that **I did not find any basis for the claim of the Student's Representative that the case under question meets the very special circumstances which the Appeal Committee referred to in its decision quoted above.**

I do not believe that warning the Student and instructing the Student as she did was sufficient. In the end the Student copied the paper almost word for word. In this context the Complainant rightfully asked the Student why she didn't take additional precautions, for instance by sending the file as a PDF file or a hard copy, since these precautions would have made it harder to copy. The Student answered that –

“He is a fellow student. I didn't believe he would do anything bad. From my perspective warning him over the phone is the best precaution there is. It didn't occur to me that he would do something like this. I didn't believe that he would do that. I did it for my own peace of mind. I didn't really think he would copy it. It never occurred to me. That is why I didn't go as far as considering which type of file to send him” (pp. 3-4 of the Protocol of November 29, 2009).

I must say that I was not convinced by the Student's response, whereby she repeated herself four times that she didn't believe that the Student would copy. Had she really only wanted to assist the fellow student in understanding the English article, she could have sent him raw material concerning the article only or send him only the sections from the paper concerning the article. **Sending the final paper in an unprotected file, constitutes an irresponsible act with the mens rea required to convict in this case.**

Moreover, the Appeal Committee determined that **“only under very special circumstances in which the sender had to send the paper for reasons which are permissible and this can be proven and in addition the Student did everything in his power to prevent the student receiving the paper from using it improperly we could conclude that an acquittal from the offense...”** (p. 4, paragraph 12) (the bold print and underlining have been added by me – A.P.). Meaning the Student had to prove two accumulative conditions: a. the very special circumstances for sending the file – and they were not proven at all. **b. the effective and earnest attempt to prevent the improper use** – and in this context I already determined that warnings and instructions are not suffice.

7. Before concluding the decision as to the question of the accusation and continuing with the matter of punishment it is appropriate in this case to repeat and emphasize the ruling of the Appeal Committee concerning the matter of the **severity of copying resulting from sending papers under the pretension of honor among friends or another type of honor –**

From the perception of its severity and prevalence as well as the acknowledgement of the importance of preventing students from aiding in copying an explicit reference to a separate offense of aiding another in committing an offense of “cheating through misrepresentation or on a homework assignment, including infracting the assignment instructions” is stipulated in the Regulations (clause 2(d) of the Disciplinary regulations). And we should emphasize that general penal laws allow, under certain appropriate circumstances punishment of an accessory to an offense. ... In an attempt to deter aiding in copying by providing the assignment for review, the Interdisciplinary Center determined in clause 3(b)(5) of the Disciplinary Regulations minimum punishment for circumstances of aiding which includes allowing another student to review the assignment or exam as stated below:

"b. In the following cases, the disciplinary officer will impose a minimum punishment as detailed below:

...

(5) Helping another student cheat by allowing him or her to see a paper or exam – suspension from studies at IDC Herzliya for one semester."

Determining minimum punishment indicates the great severity the Interdisciplinary Center projects on aiding in this manner. (pp. 3-4, paragraph 10-11) (the boldface appears in the original text).

C. The Question of Punishment

8. At the end when the entire picture was spread before her eyes, **the honorable Complainant** asked to impose on the Student the minimum punishment determined under the Disciplinary Regulations – suspension from studies at the Interdisciplinary Center for the first semester of 2009/10; she also asked to disqualify the paper as determined in the Academic Regulations.
9. **The Student's Representative** asked to refrain from disqualifying the paper in the course which the Student completed with honors with a grade of 96 (see the letter from the Lecturer of the course dated November 26, 2009). Furthermore he presented other material that commends his client. And indeed review of the material shows that we are dealing with a student who has contributed to society through different types of volunteer programs and received a letter of reference from the head of General Headquarters for her military service. All this should be added to the academic achievements of the student and the fact that this is the first and last time the Student will have committed an offense in the framework of her studies at the Interdisciplinary Center.
10. I feel bad for the Student and those like her **who consciously take a serious risk and then ask for absolution after the fact. "Think first then act". The Interdisciplinary Center has explicitly prohibited the custom of sending papers from one to another and asked to deter such behavior by determining severe minimum punishment.** This is in order to engage in an all out war against this deplorable phenomenon of copying work. An excelling academic institute must do everything possible to remove the illegitimate phenomena such

as copying and the enforcers and the judges must assist in this struggle. ‘The students of the Center need to internalize that the Interdisciplinary Center, which has taken upon itself to uphold its motto of "liberty and responsibility", is serious about its intention to ensure integrity and virtue within its walls.’ (The Appeal Committee’s decision, p. 4, par. n).

11. As a result and after weighing all the considerations with the necessary balance between them, **I have decided to adopt the Complainant’s stand as is and as worded and to impose the following punishment on the Student:**
- a. **Disqualification of the paper.** In this context it is emphasized that the Academic Regulations determine in clause 7(e) that “**Please note that any assignment that has been prepared will be disqualified if it is given to another student before it is submitted and is used to write another assignment or copied.**”
 - b. **Suspension from studies for one semester,** as required under the Disciplinary Regulations – the first semester of 2009/10.

The Student has the right to appeal as stipulated under clause 5a. of the Disciplinary Code.

This decision shall be publicized without naming the Student and/or any other identifying characteristic, including the names of the others involved in this case.

Adv. Assaf Porat
Disciplinary Officer